

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupený opatrovníkem paní B. S., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, PSČ: 170 34, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2005, č. j. 36 Az 204/2004 - 42,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 4. 2005, č. j. 36 Az 204/2004 - 42, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-412/LE PA03-PA03-2004 ze dne 26. 7. 2004 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 21. 6. 2005 kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Současně uvedl, že odůvodnění této kasační stížnosti podá jeho právní zástupce. Podáním osobně doručeným Krajskému soudu v Brně dne 1. 7. 2005 požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, krajský soud mu dne 23. 6. 2005 zaslal na adresu uvedenou v kasační stížnosti (ubytovna T., P. 9, P. 65/B) formulář potvrzení o příjmech a majetkových poměrech. Tato zásilka se však dne 29. 6. 2004 vrátila zpět s odůvodněním, že se stěžovatel odstěhoval bez udání adresy.

Krajský soud proto zjišťoval poslední známý pobyt stěžovatele. Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie krajskému soudu přípisem doručeným dne 12. 7. 2005 sdělila, že stěžovatel má vydáno vízum za účelem strpění platné do 26. 6. 2006 a poslední adresa jeho pobytu je P. s. K., K. 20. Krajský soud proto dne 15. 7. 2005 odeslal formulář potvrzení o příjmech a majetkových poměrech na adresu stěžovatele do P. s. K., zásilka se však dne 25. 7. 2005 vrátila zpět.

Podle údajů z evidence žalovaného stěžovatel odešel dne 15. 5. 2005 z Pobytového střediska K. na propustku platnou do 15. 6. 2005, po tuto dobu měl pobývat v ubytovně v Praze. Vzhledem k tomu, že se v době platnosti propustky nevrátil, byl mu dne 16. 6. 2005 zaznamenán svévolný odchod z pobytového střediska. Podle informací Policie České republiky stěžovatel dne 16. 6. 2005 svévolně odešel z Pobytového střediska K. a dosud se nikde k pobytu nepřihlásil. Stěžovatel má vydáno vízum za účelem strpení platné do 26. 6. 2006 a jeho současný pobyt na území České republiky není znám.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 14. 9. 2005, č. j. 36 Az 204/2004 - 68, ustanovil stěžovateli opatrovníka paní B. S., vedoucí kanceláře Krajského soudu v Brně. V odůvodnění uvedl, že pobyt stěžovatele není soudu znám, proto mu soud podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. ustanovil opatrovníka.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (stěžovatele) a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, bylo-li nutné kasační stížnost ve věci azylu doplnit v osobní součinnosti se stěžovatelem, aby ji bylo možno projednat, avšak pobyt stěžovatele se po podání stížnosti stal neznámým, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví podle § 33 zákona o azylu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 196/2005 - 50).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že není pochyb o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známo. Tato skutečnost přetrvává již od července 2005, tedy více než 90 dnů, a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním tohoto rozhodnutí ověřil u žalovaného (v Pobytovém středisku K.) a rovněž u Policie České republiky. Krajský soud stěžovateli k ochraně jeho práv ustanovil opatrovníka. První podmínka pro zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, tedy byla podle názoru Nejvyššího správního soudu naplněna.

Nejvyšší správní soud dále posuzoval, zda neznámý pobyt stěžovatele brání rozhodnutí ve věci, a zjistil, že stěžovatel není zastoupen advokátem a podaná kasační stížnost trpí vadami, které znemožňují přezkum rozhodnutí krajského soudu, neboť neuvádí rozsah napadení tohoto rozhodnutí, ani důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a soud před rozhodnutím o této žádosti musí podle § 35 odst. 8 s. ř. s. posoudit, zda jsou splněny podmínky pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků, je v této fázi řízení nezbytná součinnost stěžovatele, neboť jeho opatrovník není znalý majetkových poměrů stěžovatele. Rovněž k odstranění vad kasační stížnosti je podle názoru Nejvyššího správního soudu nezbytná osobní součinnost stěžovatele; nelze požadovat po ustanoveném opatrovníkovi stěžovatele, aby bez osobního kontaktu se stěžovatelem sám vyhledával a domýšlel důvody kasační stížnosti ve věci týkající se osoby stěžovatele.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel je neznámého pobytu, což po dobu více než 90 dnů brání rozhodnutí o podané kasační stížnosti, když stěžovatel není zastoupen

a kasační stížnost trpí odstranitelnými vadami, jejichž odstranění není bez součinnosti stěžovatele možné.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že všechny zákonné podmínky ustanovení § 33 zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, byly naplněny, a proto Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu